

Vreme samo za nas...

Kada je sve ovo počelo negde daleko od nas mislila sam da kod nas neće doći ova "luda" situacija, ali je došla. Škole su zatvorene, i mi smo zatvoreni u kućama. Ovo je sve novo za nas.

Počela je škola na daljinu. Trudila sam se da prihvatim da je to sad tako i da će se brzo završiti. Prestalo je druženje. Ljudi se plaše jedni drugih. U ovoj "ludoj" situaciji najteže svima pada zatvaranje u kuće, a napolju lepo vreme. Stalno u svojim mislima razmišljam kako će svet izgledati kada se sve ovo završi i kada će se završiti, da li ću imati strah da idem negde. Uvedena su neka nova pravila zbog kojih ne možemo da se viđamo sa bakama i dekama što nam teško pada. Sve ovo ima

i lepu stranu, mnogo vremena provodimo sa porodicom, a to nam je svima nedostajalo. Skinuli smo prašinu sa društvenih igara i pronašli po neku lepu knjigu za koju nismo imali vremena. Naučili smo da mesimo domaći hleb i videli koliko bespotrebnih stvari čuvamo u ormaru. Proći će i ovo...